

[Socialministeren.]

og Invalididentemodtagere et Eengangstillæg. Det er efter min Mening af betydeligt større Værdi, at den Haandsrækning, der kan gives Alders- og Invalididentemodtagere, ydes dem paa den Maade som foreslaaet i Regeringens Forslag; der opnaas herved straks den rigtige Fordeling paa de forskellige Grupper af Rentemodtagere, hvilket efter min Mening ogsaa Rentemodtagerne foretrækker fremfor den ret tilfældige Fordeling, der fremkommer ved et Eengangstillæg. Det er de vedvarende Forbedringer, som er foreslaaet i Regeringens Forslag, med tilbagevirkende Kraft fra 1. December, der efter min Opfattelse har størst Værdi, hvorfor jeg henstiller til de ærede Forslagsstillere at trække deres Forslag tilbage til Fordel for Regeringsforslaget.

Bundvad: Jeg vil indlede mine Betragtninger over det foreliggende Forslag med at sige Regeringen og den højtærede Socialminister Tak for Forslaget. Det viser klart, at Regeringen trods Landets store økonomiske Vanskeligheder har i Sinde at indfri de Løfter, man har givet om Forbedring af de gamle og Invalidernes Kaar. Det er vist efterhaanden gaaet op for største Delen af Befolkningen, at skal vi kunne bringe Landets Økonomi over Vanskelighederne til ny Fremgang, maa der nu tages et Kæmpenap, der for en Tid kan paalægge Befolkningen nye Byrder. Paa Baggrund heraf er Forslaget saa meget mere prisværdigt, fordi det giver Udtryk for en social Solidaritet, der ikke alene fritager de gamle og Invaliderne for nye Byrder, men tilmed giver dem betydelig Fremgang. Jeg vil haabe, at Forslaget maa kunne faa Tilslutning fra alle Rigsdagens Partier, saa det kan staa som et lysende Punkt i en ellers mørk og vanskelig Tid og ligesom give Løfte om, hvad et enigt Folk trods store Vanskeligheder kan præstere.

Jeg vil ogsaa gerne sige Socialministeren Tak, fordi han saa hurtigt har kunnet udarbejde sit Forslag. Endnu er der kun gaaet lidt over en Maaned, siden Regeringen Hedtoft traadte til. Glemte er det jo ikke, at Regeringen Knud Kristensen skulde bruge et halvt Aar til Udarbejdelse af et tilsvarende Forslag, og at Socialdemokratiet ved sit Forslag af 31. Januar 1946 maatte sætte Skub i Foretagendet.

Venstres Forslag af 30. April 1946 indeholdt Indrømmelser til nogle af Punkterne i vort Forslag af Januar 1946. Lad mig nævne: Faste Tillæg til Brændsel og Beklædning, Forhøjelse af Børnetillæggene til samme Størrelse som Enkebørnsunderstøttelsen og Forhøjelse af den Indtægt, der kan opbæres af Beboerne paa kommunale Alderdomshjem; under Udvalgsbehandlingen opnaedes endvidere bl. a., at Aldersrentens Takster blev ens for Mænd og Kvinder.

Paa Trods af disse Indrømmelser fandt vi dog Forslaget behæftet med en Række Mangler, som afhjulpet vilde have kostet 47 Mill. Kr. Vi har siden holdt fast ved denne Sum og sagt, at hvis vi fik Magt, som vi havde Agt, vilde vi søge gennemført Forbedringer til et tilsvarende Beløb og med Hovedvægten af Forbedringerne til de Rentemodtagere, der kun har Renten at leve af.

Det foreliggende Forslag imødekommer disse Ønsker. Udgiften er steget med godt 3 Mill. Kr. ud over de 47 Mill. Kr., vi først havde tænkt os, altsaa til godt 50 Mill. Kr., og Pengene fordeles paa en saadan Maade, at de, der kun har Renten at leve af, faar størst Fremgang.

Det Forslag, som blev gennemført sidste Sommer, og som vi gav vor Tilslutning, blev bygget op efter det Princip, at Folk med endog betydelige Indtægter af Formue eller med Pension kunde opnaa Rente. Vi er Tilhængere af dette Princip, fordi det formentlig virker fremmende paa Opsparingslysten og giver bl. a. Folk, der gennem Aars Afsavn har sikret sig et eget lille Hus, Mulighed for at opnaa Renten, uden at det er nødvendigt først at „opspise“ Huset. Men vi finder, at der maa gaa længere Tid, hvori Erfaringer kan indhøstes, før vi kan gaa med til en saadan Forhøjelse af Rentens Grundbeløb, at flere og større Formueejere faar Adgang til at oppebære Rente. Erfaringen maa vise, om vi ikke allerede er kommet for højt op. Derfor er jeg glad for, at Forslaget kun tilsigter en mindre Forhøjelse af Grundbeløbet, men i Stedet lægger Hovedvægten paa det nye Tillæg til Grundrenten, nemlig Huslejetillægget, der baandlægger godt Halvdelen af de godt 50 Millioner, Lovforslaget drejer sig om. Huslejetillægget skal udgøre 10 pCt. af Grundbeløbet for Rentemodtagere i pri-